

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 134/17

Λουξεμβούργο, 7 Δεκεμβρίου 2017

Απόφαση στην υπόθεση C-636/16
Wilber López Pastuzano κατά Delegación del Gobierno Central en Navarra

Απόφαση περί απομακρύνσεως δεν μπορεί να εκδοθεί εις βάρος επί μακρόν διαμένοντος υπηκόου κράτους μη μέλους της ΕΕ απλώς και μόνο για τον λόγο ότι έχει καταδικαστεί σε στερητική της ελευθερίας ποινή ανώτερη από ένα έτος

Κολομβιανός υπήκοος, ο οποίος το 2013 είχε λάβει στην Ισπανία άδεια διαμονής επί μακρόν διαμένοντος, καταδικάστηκε αργότερα σε δύο ποινές φυλάκισης διάρκειας, αντιστοίχως, δώδεκα και τριών μηνών, με συνέπεια τον εγκλεισμό του σε σωφρονιστικό κατάστημα το 2015. Εν συνεχεία κινήθηκε εις βάρος του διοικητική διαδικασία απομακρύνσεως. Στις 29 Ιουνίου 2015, η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Ναβάρρας (Ισπανία) εξέδωσε απόφαση με την οποία διατάσσει την απομάκρυνση του Κολομβιανού υπηκόου από την ισπανική επικράτεια. Η απόφαση αυτή συνοδεύεται από απαγόρευση εισόδου στην Ισπανία επί πέντε έτη και από ανάκληση της άδειας διαμονής επί μακρόν διαμένοντος.

Η οδηγία σχετικά με το καθεστώς των επί μακρόν διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών¹ ορίζει ότι αυτοί πρέπει να απολαύουν ενισχυμένης προστασίας από την απέλαση. Συνεπώς, τα κράτη μέλη μπορούν να λάβουν απόφαση να απομακρύνουν επί μακρόν διαμένοντα αποκλειστικώς όταν αυτός συνιστά ενεστώσα και επαρκώς σοβαρή απειλή κατά της δημόσιας τάξης ή της δημόσιας ασφάλειας. Πριν λάβουν απόφαση να απομακρύνουν επί μακρόν διαμένοντα, τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν υπόψη διάφορους παράγοντες: τη διάρκεια της διαμονής στην επικράτειά τους· την ηλικία του ενδιαφερομένου· τις επιπτώσεις για τον ενδιαφερόμενο και τα μέλη της οικογένειάς του και τους δεσμούς με τη χώρα διαμονής ή την απουσία δεσμών με τη χώρα καταγωγής του.

Το Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 1 de Pamplona (διοικητικό πρωτοδικείο Παμπλόνας, Ισπανία) επισημαίνει ότι στην ισπανική έννομη τάξη υφίστανται δύο διαφορετικές νομικές οδοί διοικητικής απομακρύνσεως αλλοδαπού, ήτοι αφενός η απομάκρυνση ως κύρωση για διάφορες διοικητικές παραβάσεις και αφετέρου η απομάκρυνση ως νόμιμη συνέπεια της καταδίκης σε στερητική της ελευθερίας ποινή ανώτερη από ένα έτος για εκ προθέσεως αδίκημα. Το ισπανικό δικαστήριο επισημαίνει ότι, όσον αφορά τους επί μακρόν διαμένοντες στην Ισπανία, κατά τη νομολογία ορισμένων εθνικών δικαστηρίων, η ενισχυμένη προστασία από τις κυρώσεις που έχουν χαρακτήρα απομακρύνσεως παρέχεται μόνο στην περίπτωση των αποφάσεων περί απομακρύνσεως που εκδίδονται ως κύρωση για ορισμένες διοικητικές παραβάσεις και όχι στην περίπτωση των αποφάσεων που εκδίδονται εις βάρος επί μακρόν διαμένοντος ο οποίος έχει καταδικαστεί σε στερητική της ελευθερίας ποινή ανώτερη από ένα έτος. Το Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Pamplona ερωτά το Δικαστήριο, κατ' ουσίαν, αν η οδηγία αντιτίθεται στη νομολογία αυτή.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι η οδηγία αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους η οποία, όπως ερμηνεύεται από μέρος των δικαστηρίων του κράτους αυτού, δεν προβλέπει την εφαρμογή των προϋποθέσεων για την προστασία ενός επί μακρόν διαμένοντος υπηκόου κράτους μη μέλους της ΕΕ από την απομάκρυνση ως

¹ Οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες (ΕΕ 2004, L 16, σ. 44)

προς κάθε διοικητική απόφαση απομακρύνσεως, ανεξάρτητα από τη φύση της ή τους διέποντες αυτήν λεπτομερείς νομικούς κανόνες.

Καταρχάς, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι κύριος σκοπός της οδηγίας είναι η ενσωμάτωση των υπηκόων χωρών μη μελών της ΕΕ οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες στα κράτη μέλη και οι οποίοι πρέπει, προς τον σκοπό αυτό, να απολαύουν ενισχυμένης προστασίας από την απέλαση.

Εν συνεχεία, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, πριν λάβουν απόφαση να απομακρύνουν επί μακρόν διαμένοντα υπήκοο κράτους μη μέλους της ΕΕ, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τη διάρκεια της διαμονής στην επικράτειά τους, την ηλικία του ενδιαφερομένου, τις επιπτώσεις για τον ενδιαφερόμενο και τα μέλη της οικογένειάς του και τους δεσμούς με τη χώρα διαμονής ή την απουσία δεσμών με τη χώρα καταγωγής του. Το Δικαστήριο κρίνει ότι **είναι συνεπώς αδιάφορο αν ένα τέτοιο μέτρο έχει επιβληθεί ως διοικητική κύρωση ή αν αποτελεί συνέπεια ποινικής καταδίκης.**

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει επίσης ότι η λήψη μέτρου απομακρύνσεως δεν μπορεί να διατάσσεται αυτομάτως κατόπιν ποινικής καταδίκης, αλλά προϋποθέτει εκτίμηση της κάθε συγκεκριμένης περιπτώσεως με βάση, μεταξύ άλλων, τους παράγοντες που αναφέρθηκαν. Συνεπώς, **δεν είναι δυνατή η έκδοση αποφάσεως απομακρύνσεως εις βάρος επί μακρόν διαμένοντος υπηκόου κράτους μη μέλους της ΕΕ απλώς και μόνο για τον λόγο ότι έχει καταδικαστεί σε στερητική της ελευθερίας ποινή ανώτερη από ένα έτος.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582